

VI. Plenarforsamlingen.

mer. Generalsekretæren gennemgår herefter de initiativer, han hidtil har udfoldet på det politiske og det humanitære område. Sagens kerne er efter hans opfattelse, at alle internationale bestræbelser for at forbedre situationen i Østpakistan alvorligt hæmmes af mangelen på virkelig fremgang henimod en politisk forsoning. Situationen er karakteriseret ved, at politiske, økonomiske og sociale faktorer har skabt en lang række onde cirkler, som står i vejen for de involverede myndigheders og det internationale samfunds bestræbelser på at løse de uhyre omfattende humanitære problemer. I en katastrofe af så stort et omfang er det internationale samfund efter generalsekretærens opfattelse klart forpligtet til at bistå de involverede regeringer og folk på enhver mulig måde, men det fundamentale problem kan kun løses, hvis der opnås en politisk løsning baseret på respekten for humanitære principper.

B. Nedrustning.

Beslutningen om at gøre halvfjerdserne til et nedrustningsstiar understreger, at almindelig og fuldstændig nedrustning fortsat er endemålet for alle forhandlinger til trods for den nuværende tendens til at koncentrere sig om begrænsede nedrustningsforanstaltninger. Hvis de fremskridt, der allerede er opnået, ikke blot skal fastholdes, men yderligere udbygges, må man på samme tid beskæftige sig med mere end et eller to begrænsede emner.

På atomnedrustningsområdet er der opnået visse begrænsede fremskridt i det forløbne år. Generalforsamlingen godkendte således på 25. samling traktaten om forbud mod placering af atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben på havbunden og dens undergrund. Der har også været fortsat fremgang med hensyn til Tlatelolco-traktaten, idet et yderligere antal lande har undertegnet og/eller ratificeret traktaten. Med hensyn til de kemiske og biologiske våben har der i de seneste år været gjort større fremskridt end på noget tidligere tidspunkt siden vedtagelsen af Genève-aftalen i 1925. Generalsekretæren glæder sig over, at et stigende antal lande har tiltrådt Genève-protokollen og har ligeledes med glæde bemærket sig de fremskridt, som nedrustningsud-

valget i Genève har gjort med hensyn til udarbejdelsen af et konventionsudkast om forbud mod biologiske våben. I denne forbindelse understreges betydningen af, at der så snart som muligt nås frem til en aftale om et fuldstændigt forbud mod og afskaffelse af alle kemiske våben, som er langt vigtigere og farligere.

Generalsekretæren understreger videre, at alt imens man koncentrerer sig om masseødelæggelsesvåbnene, bør man ikke glemme det påtrængende behov for at dæmpe våbenkapløbet med hensyn til de konventionelle våben. Særligt for så vidt angår situationen i Europa, er der imidlertid opmuntrende tegn på, at de to modstående militære grupperinger synes at være ved at nå til enighed om, at gensidige troppereduktioner ikke blot vil eliminere den totalt unødvendige byrde, som militærudgifterne udgør, men samtidig frigøre midler til andre langt mere påtrængende fredelige formål. Han minder i denne forbindelse om nødvendigheden af regionale nedrustningsforanstaltninger og understreger, at han gerne ser indkaldt til regionale konferencer ikke blot i Europa, men også i andre dele af verden.

I en kort omtale af ikke-spredningsaftalen fremhæver U Thant, at traktaten kun kan opfylde sit formål, hvis den opnår universel anerkendelse, og han fornyer derfor sin appel til alle lande om at tiltræde traktaten. Generalsekretæren understreger derhos på ny betydningen af Frankrigs og Folkerepublikken Kinas deltagelse i nedrustningsforhandlingerne. Det er klart, hedder det, at der ikke vil kunne nås frem til vidtrækkende nedrustningsforanstaltninger hverken på det nukleare eller det konventionelle område, medmindre alle atommagterne deltager i forhandlingerne. Folkerepublikken Kinas deltagelse i FN giver håb om, at en ny situation er under udvikling.

Generalsekretæren fremsætter sluttelig en række konkrete forslag. For det første siger han i forbindelse med omtalen af SALT-forhandlingerne, at tiden nu må være kommet, hvor det spørgsmål bør stilles, om ikke FN officielt bør orienteres om de fremskridt, der er opnået under SALT-forhandlingerne for at sætte medlemslandene i stand til at forstå og overveje de forskellige spørgsmål, der behandles, selv om der ikke er mulighed for at drøfte detaljer i forhandlingerne. Under